

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 288
din 06.04.2016

Dosar nr.: 642/2015

Petiția nr.: 6859/26.10.2015

Petent:

Reclamat:

Obiect: Tratament discriminatoriu din partea părții reclamate

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele și adresa petentei

I.1.1.

I.2. Numele și domiciliul ales al reclamatului

I.2.1. MM, cu domiciliul ales pentru comunicarea tuturor actelor de procedură la sediul ITM Cluj, în municipiul Cluj Napoca, str. George Coșbuc, nr. 2, et. III, Județul Cluj .

II. Descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul sesizează C.N.C.D. cu privire tratamentul discriminatoriu aplicat de către inspectorul ITM (inspectorul șef adjunct M M).

Potentul lucrea din anul 2011 la o societate comercială al cărei obiect de activitate consta în comercializarea de anvelope second hand. Din anul 2015 petentul și-a deschis propria societate comercială, având același obiect de activitate.

Din luna decembrie 2014, petentul se confruntă cu o situație de discriminare din partea inspectorului ITM care i-a promis „**că îl va face pachet și îl va trimite înapoi în Moldova, pentru că nu suportă moldovenii.**”

Potentul subliniază faptul că partea reclamată face abuz de funcția deținută, iar amenințările acestuia s-au concretizat într-o serie de controale din partea ITM, OPC, CNADR, Serviciul de Urbanism al Primăriei Cluj.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Părțile au fost citate pentru data de 10.12.2015 prin adresa nr. 6859/26.11.2015, respectiv adresa nr. 7543/26.11.2015.

3.3. La termenul acordat nu se prezintă părțile.

3.4. Partea reclamată formulează un punct de vedere, document înregistrat la C.N.C.D. sub nr. 7815/10.12.2016, punct de vedere comunicat petentului prin adresa nr. 8082/21.12.2016.

3.5. Petentul formulează concluzii scrise.

3.6. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Prin petiția formulată, petentul arată faptul că a lucrat din anul 2011, ca angajat al unei firme care vinde anvelope uzate, societate cu sediul în municipiul Cluj Napoca.

4.1.2. Din luna septembrie 2014 petentul arată că se confruntă cu o situație gravă de discriminare din partea un inspector de la ITM Cluj.

4.1.3. În urma unei dispute avute cu tatăl petentului, partea reclamată ar fi afirmat, referindu-se la petent „că îl va face pachet și îl va trimite înapoi în Moldova, pentru simplul motiv că nu suportă moldovenii”.

4.1.4. În anul 2015, luna septembrie, petentul și-a înființat propria afacere în Cluj, respectiv un depozit de anvelope la mâna a doua, afacere promovată prin pliante și o inscripție publicitară afișată la fostul loc de muncă.

4.1.5. În data de 04.09.2015, partea reclamată însoțit de un echipaj de jandarmi (petentul susținând că prezenta echipajului avea rol de intimidare) s-a prezentat la locația firmei deținută de către petent.

4.1.6. Întrucât era a doua oară când petentul era nedreptățit de către partea reclamată, acesta a apelat la numărul de urgență 112.

4.1.7. La data controlului respectiv, în incinta respectivă, se afla petentul însoțit de doi prieteni, tot din Moldova. Atât petentul cât și prietenii acestuia au fost amendați cu câte 10000 lei fiecare, fiind invocată obstrucționarea controlului.

4.1.8. La plecare, partea reclamată l-a amenințat din nou că îi va trimite toate controalele din județ până îl desființează și pleacă din Cluj.

4.1.9. Pe data de 23.09.2016 petentul a fost din nou controlat de către ITM, pe 25.09 a fost controlat de către OPC, pe data de 10.09 control de la Serviciul de Urbanism al Primăriei iar pe data de 20.10.2015 s-au suprapus activitățile de control ale RAR cu cel al Poliției locale.

4.1.10. Toate echipele de control l-au informat pe petent că a fost reclamat pentru desfășurarea de activități ilegale.

4.1.11. Petentul arată faptul că cel mai virulent a fost inspectorul ITM care ar comite în opinia petentului discriminare pe criteriile regionale.

4.1.12. Arată faptul că partea reclamată comite un abuz folosindu-se de funcția pe care o deține. Petentul mai arată că este căsătorit, soția sa fiind însărcinată.

4.1.13. Prin concluziile scrise formulate, petentul solicită Colegiului să disocieze funcția avută de către partea reclamată de persoana acestuia, funcția fiind folosită drept paravan de către partea reclamată pentru a-l discrimina pe petent.

4.1.14. Procesele verbale de contravenție au fost atacate în instanță de către petent, acesta solicitând să nu fie considerate drept probe în favoarea părții reclamate.

4.1.15. Persoanele care figurează drept martori sunt de fapt subalternii părții reclamate.

4.1.16. Adresele de la poliție și jandarmerie arată faptul că respectivele controale s-au desfășurat în data de 04.09.2015 și nu 3.09.2015 și 4.09.2015, după cum susține partea reclamată. De asemenea procesele verbale respective nu poartă semnătura contravenienților.

4.1.17. Petentul mai arată că ANAF și Poliția economică nu i-au aplicat nicio sancțiune iar sancțiunea aplicată de către OPC a avut drept motiv neafișarea orarului de funcționare. Serviciul de urbanism l-a amendat pe petent pentru că nu avea autorizație de construcție, aspect dezvăluit de către petent prin petiția inițială.

4.1.18. Petentul mai arată faptul că afirmațiile părții reclamate potrivit cărora petentul ar fi un element recalcitrant, antisocial și disprețuitor reprezintă calomnii.

4.1.19. Petentul subliniază faptul că a reclamat comportamentul părții reclamate către superiorii acestuia, răspunsul formulat fiind unul disprețuitor, care nu a ținut seama decât de punctul de vedere al inspectorului ITM.

4.1.20. Petentul solicită să se respingă apărările părții reclamate care arată faptul că nu există termenul de „discriminare regională”.

Sușținerile părții reclamate

4.2.1. Prin punctul de vedere formulat, partea reclamată arată faptul că are funcția de inspector șef adjunct desfășurându-și activitatea în temeiul prevederilor Legii nr. 108/1999.

4.2.2. În fapt, în data de 03.09.2015, doi inspectori de muncă au intrat în locația aflată în Cluj-Napoca, pentru efectuarea unui control în domeniul relațiilor de muncă. În locația respectivă au sesizat desfășurarea unei activități lucrative, desfășurate de către 4 persoane care amplasau un afiș cu numele societății comerciale. Cei doi inspectori au înmănat fișe de identificare persoanelor găsite în locația respectivă. La solicitarea telefonică a unuia dintre lucrători, în locația respectivă s-a prezentat petentul care a interzis inspectorilor de muncă efectuarea oricăror verificări, întrucât locația respectivă este proprietatea sa privată, moment de la care cei 4 lucrători au refuzat să furnizeze inspectorilor de muncă orice fel de informații.

4.2.3. Având în vedere indiciile clare cu privire la desfășurarea unor raporturi de muncă în locația respectivă și a atitudinii ostile a persoanelor prezente, în data de 04.09.2015 inspectorii ITM au revenit însoțiți de un echipaj al Grupării Mobile de Jandarmi Cluj.

4.2.4. Nici de această dată inspectorii de muncă nu au putut efectua controlul, datorită atitudinii ostile și a refuzului salariaților de a completa fișele de identificare. Petentul a solicitat inspectorilor să părăsească locația în caz contrar urmând să dea drumul câinilor de pază. Petentul a solicitat telefonic un echipaj de poliție pentru a-i evacua pe cei doi inspectori. Cu această ocazie, echipajul de poliție sosit la fața locului a identificat toate persoanele găsite la fața locului.

4.2.5. În aceeași, 04.09.2015, partea reclamată a fost contactată de către cei doi colegi, inspectori de muncă, arătând faptul că sunt împiedicați să efectueze controlul și solicitându-i prezența în locația respectivă.

4.2.6. Odată ajuns la fața locului, reclamatul i-a solicitat petentului – care se erija în reprezentatul societății care activa în acea locație, să prezinte o serie de documentele inclusiv registrul unic de control.

4.2.7. Petentul a încercat intimidarea inspectorilor de muncă filmându-i cu telefonul, fotografiindu-i, amenințându-i că dă drumul câinilor de pază. Petentul a tăiat jumătate de pet, a turnat suc în el și l-a înmănat părții reclamate spunându-i „ia mă' bea și tu un suc”.

4.2.8. Având în vedere tratamentul ostil din partea petentului și a salariaților nu s-a putut efectua controlul. În temeiul art. 23, alin. 1, lit a din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii s-a procedat la sancționarea contravențională a petentului.

4.2.9. Partea reclamată mai arată faptul că sușținerile petentului în sensul că acesta ar fi abuzat de funcția sa în scopul discriminării regionale a petentului nu se verifică.

4.2.10. Partea reclamată arată faptul că nu a făcut niciodată afirmația „că îl face pachet pe petent și în trimite înapoi în Moldova”. Scopul prezenței sale a fost acela de a detensiona situația în scopul derulării controlului.

4.2.11. Partea reclamată învederează faptul că este originar din aceeași zonă a țării, respectiv din Suceava.

4.2.12. Petentul a refuzat constant să se supună activităților de control, încercând să intimideze, sa jignească și să îi umilească pe inspectorii de muncă.

4.2.13. O situație similară s-a petrecut în anul 2014 la o altă societate comercială a cărui reprezentant legal era tot petentul, care a refuzat prezentarea documentelor solicitate de către inspectorii ITM.

4.2.14. Reticența petentului de a se supune controlului ITM a ridicat o serie de suspiciuni cu privire la activitatea desfășurată drept pentru care au fost sesizate și alte instituții cu atribuții de control. Măsurile dispuse în urma controalelor efectuate au confirmat o parte dintre suspiciuni, justificând utilitatea acestui demers, fiind aplicate sancțiuni pentru efectuarea unor

lucrări de construcție precum și sancțiuni pentru desfășurarea unor activități de comercializare a anvelopelor uzate cu nerespectarea prevederilor legale privind protecția consumatorului.

4.2.15. Partea reclamată mai arată că plângerile petentului cu privire la comportamentul abuziv al părții reclamate s-au dovedit a fi nefondate. Cazul de „discriminare” prezentat constituie un mijloc de apărare a unui comportament nelegal în raporturile cu organul de control al Inspecției muncii.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, Colegiul director reține faptul că s-a încercat efectuarea un control al inspectorilor de muncă la data de 03.09.2015. Datorită refuzului petentului de a prezenta actele solicitate s-a revenit cu un nou control la data de 04.09.2015, data la care petentul a refuzat să prezinte actele solicitate. Ca urmare s-au încheiat procese verbale de contravenție, instanța de judecată fiind sesizată cu verificarea legalității acestora.

Cu privire la afirmațiile făcute de către partea reclamată, Colegiul director reține faptul că nu există nicio probă care dovedească aceste afirmații **„că îl va face pachet și îl va trimite înapoi în Moldova, pentru simplul motiv că nu suportă moldovenii”**. Cu privire la “discriminarea regională” Colegiul reține faptul că partea reclamată este originară tot din Moldova, respectiv din Suceava.

5.2. În drept, **Colegiul director** se raportează la actul normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și, subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de către O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.3. De asemenea, Colegiul se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

5.4. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.**

5.5. Sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul

diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în Art. 2 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de reclamant (petenta) constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate (pârâtului).

5.6. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

5.7. Colegiul director mai reține că în lumina art. 20 alin. 6 din OG nr. 137/2000, în materia discriminării sarcina probei este împărțită în sensul că petentului îi revine sarcina să dovedească existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări. Având în vedere cele de mai sus, înscrisurile aflate la dosar, Colegiul reține că nu există suficiente probe cu privire la afirmațiile părții reclamate.

5.8. Cu privire la modul în care s-au efectuat controalele la sediul societății comerciale deținute de către petent, Colegiul director reține faptul că verificările respective nu s-au efectuat pe baza unor acțiuni discriminatorii. Din înscrisurile aflate la dosarul cauzei, rezultă faptul că partea reclamată a aplicat o sancțiune maximă, motivat de faptul că petentul a refuzat controlul. Asupra legalității aplicării sancțiunii respective petentul are posibilitatea de a se adresa instanței de judecată. Din înscrisurile depuse la dosar, rezultă faptul că partea reclamată a sesizat și alte organe ale statului unele dintre acestea dispunând sancțiuni OPC și Primăria (pentru inexistența unei autorizații de construcție) neputându-se reține o discriminare a petentului de către partea reclamată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. lipsă probe cu privire la afirmațiile părții reclamate;
2. controalele nu s-au efectuat pe baza unor acțiuni discriminatorii;
3. o copie a hotărârii se va transmite părților;

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita.

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE PETRE-FLORIN – Membru

Data redactării 20.04.2016

Motivată și tehnoredactată T.B./R.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP